

اخبار کاریگری

کرونا ۴درصد بیمه شدگان تهران رایبیکار کرد

معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار تهران گفت: شیوع ویروس کرونا موجب بیکار شدن چهار درصد از سه میلیون و ۴۰۰ هزار شاغل رسمی در سطح این استان شد. به گزارش ایلنا، حشمت‌الله عسگری گفت: در پی شیوع بیماری کووید ۱۹ حدود ۱۶۰ هزار متقاضی دریافت بیمه بیکاری وجود دارد که از این تعداد ۱۴۷ هزار نفر مشمول دریافت شناخته شدند. وی با اشاره به اینکه کمی تأخیر در رسیدگی به موضوع بیمه‌بیکاری افرادی که به‌خاطر شیوع ویروس کرونا بیکار شدند و جود دارد، اظهار داشت: با توجه به اینکه تأمین مالی این اقدام از محل کمکی بود که دولت باید به تأمین اجتماعی می‌کرد، اجرا و رسیدگی به این تقاضاها از منابع است و با تأخیر انجام شد. معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار تهران گفت: طی ۲ هفته اخیر رقمی در حدود یک هزار میلیارد تومان در میان استان‌های مختلف کشور توزیع شد و از این میان سهم استان تهران به یک چهارم آن معادل ۲۵۰ میلیارد تومان می‌رسید که طی روزهای جاری به متقاضیان پرداخت خواهد شد. عسگری ادامه داد: ۱۴۷ هزار شاغل متقاضی و مشمول بیمه‌بیکاری شامل همه افرادی است که در بخش‌های مختلف اقتصادی این استان فعالیت می‌کردند.

رئیس دادگستری شهرستان خبر داد:

پرداخت مطالبات کارگران کارخانه قند بردسیر

رئیس دادگستری شهرستان بردسیر از پرداخت مطالبات ۵۶۶ نفر از کارگران کارخانه قند بردسیر خبر داد. به گزارش ایلنا، حسین رضائی زاده در جلسه ستاد استانی اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی در ابعاد حقوقی و قضایی گفت: مطالبات ۵۶۶ نفر از کارگران کارخانه قند بردسیر در یک سال گذشته در حالی پرداخت شده که مطالبات مزدی حدود ۲۱۵ نفر از کارگران این مجموعه همچنان باقی است. اما پیگیری‌های قضایی به‌زودی معوقات مزدی این تعداد کارگر نیز پرداخت می‌شود. به گفته وی، از مهر ماه سال گذشته با مصوبات ستاد استانی اقتصاد مقاومتی در دادگستری استان کرمان راه‌های جدیدی برای پرداخت مطالبات کارگران و بدهی‌های کارخانه قند بردسیر باز شده است. رضائی زاده با اشاره به این مطلب که از سال گذشته تاکنون ۱۱۲ مزایده اموال کارخانه قند بردسیر انجام شده و ۱۵ مزایده نیز در مراحل مختلف برگزاری است، اظهار داشت: از سال گذشته تاکنون ۵۶۶ نفر مطالبات خود را دریافت کرده‌اند و مطالبات ۲۱۵ نفر دیگر نیز باقی مانده که با انجام مزایده‌های پیش‌رو، این مطالبات نیز پرداخت می‌شود. وی خاطر نشان کرد: با برگزاری مزایده‌های انجام شده، تاکنون ۱۷ میلیارد و ۱۰۰ میلیون تومان از مطالبات افراد پرداخت شده است.

کارگران بیکار شده هفت تپه تجمع کردند

کارگران بیکار شده بخش تعمیرات مجتمع کشت و صنعت هفت تپه، خواستار بازگشت به کار شدند. به گزارش ایلنا، کارگران بیکار شده بخش تعمیرات مجتمع کشت و صنعت هفت تپه که به دنبال بازگشت به کار خود هستند، صبح دیروز (شنبه، ۱۷ خرداد ماه) با تجمع مقابل دفتر مدیریت شرکت، خواستار بازگشت به کار سابق خود شدند. به گفته این کارگران، قرارداد شغلی همه آنها که تعدادشان به حدود ۷۰ نفر می‌رسد، از صبح روز شنبه (چهارم خرداد ماه) باسابق دو تاسه سال هم‌زمان با فصل بهر برداری، فسخ شده است. کارگران می‌گویند: کار هر یک از ما به‌عنوان یک کارگر ماهر فنی، جوشکار و تعمیرکار از آن جهت حائز اهمیت است که واحد تعمیرات کارخانه‌نیشکر هفت تپه به کار و تخصص ما کارگران فنی برای انجام تعمیر ماشین‌آلات و تجهیزات کارخانه نیازمند است. یکی از کارگران این شرکت گفت: کسانی که بیکار شده‌اند، بین ۲ تا ۳ سال سابقه کار مستمر دارند. طبق قانون کار در کارهایی که طبیعت آنها جنبه مستمر دارد، در صورتی که مدتی در قرارداد ذکر نشود، قرارداد کار آنها دائمی تلقی شده و کارفرما حق اخراج آنها را ندارد. وی درباره وضعیت همکارانش بعد از اخراج از کار می‌گوید: این نگرانی وجود دارد که به دلیل شرایط سنی، هیچ کاری برای همکارانم پیدا نشود و با ادامه این وضعیت نتوانیم برای مدت زیادی باین شرایط زندگی کنیم.

براساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، درآمد سرانه کشور از سال ۱۳۹۰ تا سال ۱۳۹۸، کاهش ۳۴ درصدی داشته است و در صورت تحقق رشد اقتصادی ۸ درصدی از سال ۱۳۹۹ به بعد، حداقل به ۶ سال زمان نیاز خواهد بود تا به سطح درآمد سرانه سال ۱۳۹۰ باز گردد

ایران استفاده می‌کنیم. این شاخص محاسبه‌ای که در سایت مرکز آمار ایران موجود است نشان می‌دهد ۲۳۵ تومان سال ۹۰ با هزار تومان سال ۹۸، هم‌ارزش است یعنی یک تورم ۴۲۵.۵ درصدی. حالا اگر این تورم تجمیعی را از افزایش تجمیعی ۲۳۵ یعنی ۱۷۸.۳ کم کنیم، می‌بینیم که ۲۴۷.۲ درصد کاهش قدرت خرید داشته‌ایم؛ یعنی از ابتدای دهه ۹۰ تا پایان ۹۸، افزایش تجمیعی دستمزد از تورم عقب است. ۲۴۷.۲ درصد عقب است.

توفیقی ادامه می‌دهد: در واقع از ابتدای دهه ۹۰، قدرت خرید کارگران ۲۴۷.۲ درصد کاهش یافته است. حالا چطور مرکز پژوهش‌های مجلس ادعا می‌کند فقط ۳۴ درصد کاهش قدرت خرید داشته‌ایم؟ اگر افزایش دستمزد سال ۹۹ و تورم حادث در سال ۹۹ را به این رقم بیفزاییم، کاهش قدرت خرید به ۳۰۰ درصد هم می‌رسد.

نیروی انسانی شاغل در بنگاه‌ها و رونق بازار سیاه کار خواهد بود.

رازقی جهرمی تأکید کرد: به عنوان کارفرما که بیش از هزار و خرده‌ای کارگرداریم و آسیب‌دیده کرونا هم نیستیم، لیست حقوق فروردین و اردیبهشت را به زحمت توانستم پرداخت کنم بنابراین افزایش بیش از این در توان کارفرمایان نیست و به دولت و همه ارگان‌هایی که کارگران به آنها رجوع کردند از جمله قوه قضاییه هم اعلام کردیم که این داستان به صلاح نیست. وی در پاسخ به این پرسش که آیا با توجه به وضعیت بنگاه‌ها و شرایط اقتصادی کشور می‌توان وضعیت معیشت خانوارهای کاری را نداد به گرفت؟ گفت: ما با یک پارادوکس و تناقض در شورای عالی کار مواجه شده‌ایم. از یک سوازش پول ملی پایین آمده و از آن طرف قدرت خرید را فشار حقوق بگیر به شدت کاهش یافته است منتها طرف دیگر ماجرا این است که کارفرمایانی که عمدتاً آسیب دیده‌اند از بخش تولید و بخش خدمات کشور هستند و بخش خدمات بیشتر از تولید آسیب‌دیده است. حتی کرونا هم نیامده بود به واسطه تحریم‌ها و سیاست‌های اقتصادی کشور، وضعیت خوبی نداشتند.

نماینده کارفرمایان در شورای عالی کار در پایان بیان اینکه درخواست نمایندگان کارگری در جلسات شورای عالی کار افزایش ۸۵ درصدی حقوق بود، اظهار کرد: این افزایش عملاً امکان‌پذیر نبود و آنچه که انجام شده مینیمم ۳۴ درصد حداقل افزایش هزینه‌ای است که به کارفرما تحمیل شده است یعنی اگر چه افزایش حداقل دستمزد کارگران در سال جاری، ۲۱ درصد تصویب شده اما حداقل ۳۴ درصد افزایش در حقوق و دستمزد صورت گرفته است.

کار و از مذاکره کنندگان کاریگری دستمزد در ارتباط با گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس درباره کاهش ۳۴ درصدی درآمد سرانه کشور در بازه ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۸ می‌گوید: درآمد واقعی سرانه کشور یا قدرت خرید واقعی مردم بیش از ۳۴ درصد کاهش یافته است. کافی‌ست به داده‌های آماری نگاهی بیندازیم. اگر مولفه‌ای به نام تورم تجمیعی سالیان را در مقابل افزایش تجمیعی دستمزد قرار دهیم، می‌بینیم که در طول دهه ۹۰، ارزش واقعی دستمزد بسیار کاهش یافته است.

وی به میزان افزایش دستمزد از ابتدای دهه ۹۰ تا امروز اشاره می‌کند و می‌گوید: در سال ۹۰ معادل ۹ درصد افزایش دستمزد، در سال ۹۱ حدود ۱۷.۹ درصد، در سال ۹۲ برابر با ۲۵ درصد، در سال ۹۳ باز هم ۲۵ درصد، در سال ۹۴ معادل ۱۷ درصد، در سال ۹۵ حدود ۴ درصد، در سال‌های ۹۶ و ۹۷ به ترتیب ۱۴.۵ و ۱۹.۵ درصد، در سال ۹۸ معادل ۳۶.۴ درصد و در نهایت در سال ۹۹ برابر با ۲۱ درصد افزایش مزد داشته‌ایم. اگر افزایش دستمزد سال ۹۹ را در نظر بگیریم، تا پایان سال ۹۸، مجموعاً ۱۷۸.۳ درصد افزایش دستمزد داشته‌ایم، یعنی افزایش تجمیعی دستمزد از ابتدای دهه ۹۰ تا پایان سال ۹۸ معادل ۱۷۸.۳ درصد بوده است. حال برای اینکه بدانیم در همین مدت چقدر قدرت خرید کاهش یافته است یا چقدر دستمزد از تورم تجمیعی عقب مانده است، از شاخص محاسبه تورم مرکز آمار

شاخص محاسبه‌ای مرکز آمار ایران نشان می‌دهد ۲۳۵ تومان سال ۹۰ با هزار تومان سال ۹۸، هم‌ارزش است یعنی تورم ۴۲۵.۵ درصدی. اگر این تورم را از افزایش تجمیعی دستمزد کم کنیم، می‌بینیم که ۲۴۷.۲ درصد کاهش قدرت خرید داشته‌ایم

آمارهای این مرکز پژوهشی نشان می‌دهد خط فقر خانوارهای چهار نفره در شهر تهران ظرف دو سال اخیر (سال‌های ۹۷ و ۹۸)، از ۲.۵ میلیون تومان به ۴.۵ میلیون تومان رسیده و ۸۰ درصد افزایش یافته است. جالب اینجاست که این گزارش «خط فقر متوسط کشوری» را دو میلیون تومان اعلام می‌کند و معتقد است که خط فقر متوسط در کشور، بیش از ۲ میلیون تومان نیست و فقط در تهران خط فقر به ۴.۵ میلیون تومان رسیده است. «فرامرز توفیقی» رئیس کمیته دستمزد کانون عالی شوراهای اسلامی

عقب‌ماندگی ۲۴۰ درصدی دستمزد از تورم تجمیعی یک دهه گذشته

کارگران و بازنشستگان، در انتظار ترمیم قدرت خرید

گزارشی در صحن علنی مجلس درباره وضعیت اقتصادی کشور و راهکارهای اصلاح آن به نمایندگان مجلس یازدهم ارائه داد. بخشی از این گزارش، به بررسی آمارهای مرتبط با فقر مطلق اختصاص داشت. فقر مطلق را می‌توان ناتوانی در کسب حداقل استانداردهای زندگی تعریف کرد. در واقع، فقر مطلق عدم دسترسی به حداقل‌های معیشت در جامعه است که با توجه به تفاوت هزینه‌های زندگی در مناطق مختلف کشور متفاوت است. براساس بررسی‌های مرکز پژوهش‌های مجلس، نرخ تورم بالا در سال‌های اخیر منجر به رشد قابل توجه خط فقر در شهر تهران و سایر نقاط کشور شده است. این موضوع در کنار کاهش قابل توجه درآمد سرانه منجر به رشد نرخ فقر در این سال‌ها شده است و شواهد موجود نشان از روند فزاینده این متغیر در سال‌های ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ دارد. براساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، درآمد سرانه کشور از سال ۱۳۹۰ تا سال ۱۳۹۸، کاهش ۳۴ درصدی داشته است و در صورت تحقق رشد اقتصادی ۸ درصدی از سال ۱۳۹۹ به بعد، حداقل به ۶ سال زمان نیاز خواهد بود تا به سطح درآمد سرانه سال ۱۳۹۰ باز گردد.

نظر گرفتن تورم تجمیعی سال‌های گذشته، باید گفت حتی اگر ما شاهد افزایش قیمت‌ها نباشیم و تورم در طول سال جاری به رقم صفر برسد (یعنی هیچ قلم کالا یا خدماتی افزایش قیمت نداشته باشد)، دستمزد ابتدا به ساکن، ۱۲.۲ درصد از تورم عقب است. یعنی بدون در نظر گرفتن تورم سال‌های قبل و تورم حادث و موجود در سال ۹۹، دستمزد کارگران حتی اگر تا پیش از این قادر به پوشش هزینه‌های حداقلی زندگی بود، حالا ۱۲.۲ درصد از هزینه‌ها عقب می‌ماند، حال آنکه اگر مقایسه‌ای میان نرخ تورم سالیانه و نرخ افزایش دستمزد از ابتدای دهه ۹۰ تا امروز داشته باشیم، در می‌یابیم که دستمزد فعلی کارگران، عقب‌ماندگی شدید و غیر قابل انکاری دارد. با همه اینها، مقامات رسمی سعی می‌کنند این حقیقت مسلم (عقب‌ماندگی دستمزد کارگران از تورم تجمیعی) را تاجایی که می‌توانند مخفی نگاه دارند. حتی گزارش اخیر مرکز پژوهش‌های مجلس نیز بخش مهمی از واقعیت‌های سخت و دشوار معیشت مردم و کارگران را نادیده گرفته و از این واقعیت‌ها عبور کرده است. اوایل هفته پیش «محمد قاسمی» سرپرست مرکز پژوهش‌های مجلس،

نسرین هزاره مقدم

پس از کش و قوس‌های فراوان و یک تردید دو ماهه، بالاخره وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تصمیم گرفت جلسه شورای عالی کار را برگزار کند؛ جلسه‌ای که کارگران انتظار دارند به موضوع ترمیم افزایش حداقل دستمزد ۹۹ اختصاص داشته باشد اما شواهد و قرائن نشان می‌دهد که دولت رغبتی برای انجام این کار ندارد و می‌خواهد موضوع پایین بودن قدرت خرید کارگران در سال جاری را با افزایش ۲۰۰ یا ۲۰۰ نهایت ۳۰۰ هزار تومانی افزایش حق مسکن، حل کند.

در این شرایط، خواسته نمایندگان کاری که آن را بارها اعلام کرده‌اند، بحث بر سر میزان افزایش حداقل مزد و حق مسکن، هر دو به صورت توافقی است. آنها ادعای کنند اگر قرار باشد موضوع جلسه فقط افزایش حق مسکن باشد، باز هم بدون امضای صورت جلسه، نشست را ترک خواهند کرد.

امسال در شرایطی دستمزد کارگران ۲۱ درصد افزایش یافت که نرخ تورم رسمی اعلام شده توسط بانک مرکزی ایران ۱۲ درصد بود. بدون در

خبر

نماینده جامعه کارفرمای:

امکان افزایش بیشتر مزد کارگران را نداریم

بخش خدمات است. در حال حاضر ۹۰ درصد از مشاغل خدماتی به‌خاطر کرونا تعطیل است. همچنین در حال حاضر رتبه فضای کسب و کار ایران از بین ۱۸۰ کشور رتبه ۱۳۰ است که رتبه خوبی نیست و باید این رتبه بهتر شود. بنابراین کار اساسی این است که باید زمینه‌های فراهم کنیم تا تولید ثروت در کشور صورت گیرد. وقتی رتبه کسب و کار در کشورمان ۱۳۰ از ۱۸۰ است به بیان ساده‌تر یعنی نمره اقتصاد ما ۶۴ از ۱۰۰ است و باین اقتصاد نمی‌توان انتظار داشت، تمام معیشت کارگری با دستمزد حل شود. نماینده کارفرمایان در شورای عالی کار گفت: سطح معیشت خانوار کارگری به‌خاطر تورم بالا در سال‌های قبل، افت کرده و ما هم قبول داریم اما استدلال دولت و کارفرمایان این است که اگر رقم حداقل مزد بیش از این افزایش یابد تورم انتظاری ایجاد می‌کند اما برای جبران قدرت خرید کارگر می‌توان مولفه‌های جانبی مزد مانند پایه سنوات، بن کاری و حق مسکن را افزایش دهیم تا مجموع دریافتی کارگر متناسب با تورم باشد و در عین حال انتظارات تورمی هم ایجاد نکند. سیفی بیان کرد: اگر حداقل مزد کارگران بیش از حد اضافه شود، بسیاری از بنگاه‌های کوچک با متوسط کشتش پرداخت ندارند و مجبور به تعدیل نیرو می‌شوند. در آن صورت شغل‌های غیررسمی بیشتر می‌شود، چون کارفرمایی توانند در نرخ حداقل مزد بالا با کارگر قرارداد ببندد، بنابراین بدون قرارداد با کارگر توافق می‌کند، مثلاً ماهی دو میلیون بپردازد

افزایش ۲۱ درصدی حداقل دستمزد کارگران در سال جاری، همچنان مورد اعتراض جامعه کارگری است که عقیده دارند دستمزد آنها در سال ۹۹، حدود ۲۰ درصد کمتر از نرخ تورم افزایش یافته است. باین حال، نمایندگان جامعه کارفرمایی معتقدند که در حال حاضر، اقتصاد کشور تاب افزایش بیشتر مزد را ندارد و در صورت افزایش بیشتر حقوق کارگران، آنها مجبور به اخراج نیروی کار خود خواهند شد. در همین زمینه، نماینده کارفرمایان در شورای عالی کار با اشاره به اینکه افزایش ۲۱ درصدی مزد را بیکاری بهتر است، گفت: به عنوان نماینده کارفرمایان قبول داریم که حقوق کفاف زندگی کارگران را نمی‌دهد ولی تولید هم امروز وضع خوبی ندارد. حمیدرضا سیفی در گفت‌وگو با خبرگزاری تسنیم گفت: افزایش ۲۱ درصدی پایه مزد بحثی بود که مصوب شد و برای گروه کارفرمایی مهم نیست که کدام بخش از دستمزد افزایش داشته باشد. درباره اینکه از آیت‌های دیگر کاسته و به پایه حقوق افزوده شود مشکلی نداریم. به عنوان نماینده کارفرمایان قبول داریم که حقوق کفاف زندگی کارگران را نمی‌دهد، اما طبق قانون اساسی، دولت باید بسیاری از آیت‌های سبد معیشت کارگران مانند مسکن، بهداشت و درمان را تأمین کند. سیفی با بیان اینکه در مورد اینکه چرا با وجود تورم ۴۰ درصدی، حداقل مزد کارگران فقط ۲۱ درصد افزایش یافته، گفت: عمده اشتغال یعنی حدود ۵۱ درصد اشتغال و تولید کشور در